

פדקא יאות. פגוונא דא, פיון דשכינתא
 אקדימת לבי פנישתא, בעיין עשרה
 דישתפחון תמן פחדא, וישתלים מה
 דישתלים, לבתר דיתתקן פלא. ובמה הוא
 תיקונא דכלא, כמה דאת אמר, (משלי יד כח) ברב
 עם הדרת מלך, ועל דא עמא דאתיא לבתר
 פן, פלהו תיקונא דגופא.

וכד אתת ואקדימת שכינתא, ובני נשא לא
 אתיין פחדא פדקא יאות, קודשא בריך
 הוא קארי, (ישעיה נב) מדוע פאתי ואין איש. מאי
 ואין איש. דלא מתתקני שייפי, ולא אשתלים,
 אין איש ודאי, ובגין דא (דף סא ע"ב) ואין איש
 דייקא.

ותא חזי, בשעתא דגופא אשתלים לתתא,
 קדושה עילאה אתיא, ועאל בהאי גופא,
 ואתעביד תתאה פגוונא דלעילא ממש. וכדין
 פלהו בעיין דלא יפתחון פומא במילי דעלמא,
 בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עילאה,
 ומתקדשי בקדושה עילאה. זכאה חולקהון.

וידבר ה' וכו', פה תברכו. תא חזי, פיון
 דשליח ציבור סיים צלותיה, ואתא
 לברכא ברכתא דכהני, אצטריך ודאי לכוונא
 ברעותא דלבא, לברכא ליה לעמא קדישא.
 די בעובדא ובמילולא, קשיר קשורא
 דייחודא. וישתפח דעל ידיה מתברכין עילאין
 ותתאין.

וברין בעי ליה שליח ציבור למימר, יברכך
 ה' כלפי ההיכל. וישמרך, לאסתפל
 לסטרא דימינא דיליה, לאמשכא חוטא דחסד
 על עמא קדישא בקדמיתא. ולבתר יאמר יאר
 ה', כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך, ויסתפל
 לסטרא דשמאלא דיליה, לייחדא בימינא. בגין דמקורא דברכתא מסטרא
 דימינא הוא. וכדין כל סטרא דשמאלא אסתלק, ולא הויא נזקא פלל.

ששכינה מקדימה לבית הפנסת,
 צריכים להמצא שם עשרה יחד,
 וישתלם מה שישתלם, אחר
 שיתקן הכל. ובמה הוא התקון
 של הכל? כמו שנאמר (משלי יד)
 ברב עם הדרת מלך, ועל פן העם
 שבא אחר כך, כלם תקון הגוף.
 וכשבאה השכינה ומקדימה,
 ובני אדם לא באים יחד פראוי,
 הקדוש ברוך הוא קורא (ישעיה ג)
 מדוע פאתי ואין איש. מה זה
 ואין איש? שלא מתקנים
 האברים, ולא משתלם. אין איש
 ודאי, ומשום זה ואין איש דוקא.
 ובא ראה, בשעה שהגוף נשלם
 למטה, הקדושה העליונה באה
 ונכנסת בגוף הזה, ונעשה
 התחתון כמו העליון ממש. ואז
 כלם צריכים שלא יפתחו פה
 בדברי העולם, משום שהרי
 עומדים ישראל בשלמות
 עליונה, ומתקדשים בקדושה
 עליונה. אשרי חלקם!

וידבר ה' כו', (במדבר ו) פה תברכו.
 בא וראה, פיון שש"ץ סיים תפלתו
 ובא לברך ברכת פהנים, צריך
 ודאי לכונן ברצון הלב לברך את
 העם הקדוש. שבמעשה וקדבור
 קושר את קשר היחוד, וימצא
 שעל ידו מתברכים עליונים
 ותחתונים.

ואז צריך לו הש"ץ לומר יברכך
 ה' - כלפי ההיכל, וישמרך -
 להסתפל לצד ימינו, להמשיך
 חוט של חסד על העם הקדוש
 בראשונה. ואחר כך יאמר יאר
 ה' כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך,
 ויסתפל לצד שמאלו, ליחד
 בימין, משום שמקור הברכה
 הוא מצד הימין. ואז כל הצד של
 שמאל מסתלק, ואין נזק פלל.

וְאָז, יֵשׂא ה' פָּנָיו אֵלַיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם, וְזוֹהִי תַפְלָה שְׁלָמָה.

אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁבָּא לַפְתּוֹת אֶת אֲדוֹנוֹ בְּלֵב רְחוּק וְלֹא בְרִצּוֹן שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. וְזֶהוּ שְׁלִיחַ הַצְּבוּר, שֶׁיִּתְבּוֹנֵן בְּרֵאשׁוֹנָה בְּצַד שְׂמָאלוֹ, כְּדִי שֶׁיִּתְעוֹרֵר צַד הַדֵּין בְּרֵאשׁוֹנָה, וְעַל דָּוִד יֵשׁ פְּרוּד וְלֹא קָשׁוּר.

שְׁתִּיחֻד שֶׁל תַּפְלָה וּבִרְכָה תְלוּי בַדְּבוּר וּבְדַבְרֵי הַפֶּה, וְהַפֶּל תְלוּי בְּעֵקֶר הַמַּעֲשֶׂה. וּמִי שֶׁלֹּא מִפִּיר אֶת עֵקֶר הַמַּעֲשֶׂה, אֵין עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדָה. וְאִם פּוֹגֵם הַמַּעֲשֶׂה בַדְּבוּר, לֹא נִמְצָא מְקוֹם לְהַשְׁרוֹת בּוֹ בְּרָכָה, וְאֵין תַּפְלָתוֹ תַּפְלָה, וְנִפְגָּם אוֹתוֹ הָאִישׁ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. אוֹי לְאוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁפּוֹגֵם תַּפְלָתוֹ, עֲבוּדַת רְבוּנוֹ. עֲלִיו כְּתוּב (ישעיה א) כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת כּוֹ', רְמַס חֲצָרֵי לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא וְגוֹ', לֹא אוֹכַל אֲוֹן וְעֲצָרָה.

פְּרִשְׁת חֻקַּת

וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר דְּרָךְ יָם סוּף (במדבר כא). הָרִי הַעִירוּ הַחֲבָרִים, שֶׁנֶּסְעוּ מִלְּמַד תַּלְמוּד, שֶׁנֶּקְרָא הַר הַהָר. לְמָה נֶקְרָא הַר הַהָר? מִשּׁוּם שֶׁמִּשָּׁם יוֹצֵאת הוֹרָאָה לְעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (שמות כד) אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם, וְזוֹהִי תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. אֲבָרָ בֵּא וַיְרָאָה, סוּד הַחֻקָּמָה יֵשׁ כְּאֵן. הַמְּקוֹם נֶקְרָא הַר הַהָר, דְּרָךְ הוּא לְיָם סוּף, סוּף הַדְּרָגוֹת, שֶׁהִיָּתָה מְנַהֵגָה לְפָנֵיהֶם בְּמַדְבָּר וּמְלַמֶּדֶת אוֹתָם דְּרָכֵי הַחַיִּים, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַדְּרָךְ לְהַפְגִּיט לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּגִין דְּאִיהִי אוֹרְחָא, גְּדַמִּיהוֹן בְּמַדְבָּרָא, וּמֵאֲלָפָא לְהוֹן אוֹרְחִין דְּחַיִּין, בְּגִין דְּאִיהִי אוֹרְחָא, לְמִיעַל לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

וְכַדִּין, יֵשׂא ה' פָּנָיו אֵלַיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם, וְדָא הוּא צְלוֹתָא שְׁלִים.

וְוִי לִיָּה, לְמֵאֵן דְּאַתָּא לְמַפְתִּי לְמֵאֲרִיָּה, בְּלֵבָא רְחִיקָא, וְלֹא בְרַעוּתָא שְׁלִימָתָא, כְּמָה דְאַתָּא אָמַר, (תהלים עח לו) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. וְדָא הוּא שְׁלִיחָא דְצִיבוּרָא, דִּיִּסְתַּפֵּל בְּקַדְמִיתָא בְּסִטְרָא דְשְׂמָאלָא דִּילִיָּה, בְּגִין דִּיתְעוֹרֵר סִטְרָא דְרֵינָא בְּקַדְמִיתָא, וְעַל יְדִיהָ הוּי פִּירוּדָא, וְלֹא קִישׁוּרָא.

דִּיחֻדָּא דְצְלוֹתָא וּבְרַכְתָּא, תְלוּיָא בְּדִיבוּרָא וּבְמִילולָא דְפוּמָא, וְכוּלָּא תְלוּיָא בְּעִיקְרָא דְעוּבְדָא. וּמֵאֵן דְלֹא יָדַע עִיקְרָא דְעוּבְדָא, לָאוּ עֲבִידְתִּיהָ עֲבוּדָה. וְאִי פְגִים עוּבְדָא מִילולָא, לָא אֲשַׁפַּח אֶתְרִי לְשִׁרְיָא בִּיהָ בְּרַכְתָּא. וְלָאוּ אִיהוּ צְלוֹתִיהָ צְלוֹתָא. וְאַתְפְּגִים הַהוּא בְּרֵשׁ לְעִילָא וְתַתָּא. וְוִי לְהַהוּא בְּרֵשׁ דְּפְגִים צְלוֹתִיהָ פּוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה. עֲלִיָּה כְּתוּב, (ישעיה א יב-טו) כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת כּוֹ', רְמַס חֲצָרֵי לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא וְגוֹ' לֹא אוֹכַל אֲוֹן וְעֲצָרָה.

פְּרִשְׁת חֻקַּת

וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר דְּרָךְ יָם סוּף. הָא אֲתַעְרוּ חֲבָרִיָּא, דְנָטְלוּ מִלְּאוּלְפָּא תַלְמוּדָא, דְאַקְרִי הַר הַהָר. אֲמַאי אֶקְרִי הַר הַהָר, בְּגִין דְּמַתְמָן נִפִיק הוֹרָאָה לְעֵלְמָא. דְכְּתוּב (שמות כד יב) אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם, וְדָא אִיהִי תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.

אֲבָרָ תָּא חֲזִי, רְזָא דְחֻקְמָתָא אִית הַכָּא. הָאִי אֲתָרָא דְאַקְרִי הַר הַהָר, אוֹרְחָא הוּא לְיָמָא דְסוּף, סוּפָא דְדְרָגִין, דְהוֹת מְדַבְּרָא גְּדַמִּיהוֹן בְּמַדְבָּרָא, וּמֵאֲלָפָא לְהוֹן אוֹרְחִין דְּחַיִּין, בְּגִין דְּאִיהִי אוֹרְחָא, לְמִיעַל לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

והם נסעו מאחריה ומדרבה, והלכו אחר דרך הנחש העקלתון, ששולט בארץ אדום, ואז (במדבר כא) ותקצר נפש העם בדרך, משום שטעו מדרך החיים. אז, (סו) וידבר העם באלהים ובמשה. בכל הם התרעמו - בתורה שבעל פה ובתורה שבכתב. כי אין לחם - זו תורה שבעל פה. ואין מים - זו תורה שבכתב, והוא לחם הקלקל, שקל היה בעיניהם דבר התורה שבעל פה.

בא וראה, אהרן ימינו של המלך, הסתלק, והסתלקו שבעה העננים מהם, אז חזרו לאחריהם שבע דרגות, כשנסעו מבאר המים הנובעים הזו, שהיתה מנסכת לקבל על מלכות שמים. שהרי בראשונה היו עולים באותן דרגות ממטה למעלה. אחר כך חזרו לאחוריהם, ונדבקו בנחש העקלתון ששט ביס, שהרי יצאו מהרשות העליונה באותן שבע דרגות שחטאו בהן, והסתלקו מהן. ואז היתה לו רשות לנחש הפחתון לשלט בהם, והוא (שם א) עמלק יושב בארץ הנגב, אם לא שחזרו בתשובה ונדבקו בקול יעקב, ואז שלטו באותו הנחש, ונמסר בידיהם.

ואחר כך חזרו לסרחונם, וחטאו במקום של תורה ומצוות, וחזרו לאחור שבע דרגות. אז התעורר הנחש העליון לשלט עליהם, שפיתוב (שם כא) וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. מה זה שרפים? כמו שנאמר (ישעיה ו) שרפים עמדים ממעל לו. שנים היו, וחזרו להיות אחד, תנינם כתוב חסר.

ובמה נחשים יצאו מאותו הנחש העליון והתחברו בהם. אז חזרו בתשובה שלמה ונדבקו בצד הרחמים, להוריד רחמים, לבשם

ואינן נטלו מבתרה ומאורחה, ואזלון בתר ארע חוץ עקימא, דשליט בארץ אדום, כדין ותקצר נפש העם בדרך, בגין דטעו מארעא דחיי. כדין, וידבר העם באלהים ובמשה. בכלא איתרעמו, בתורה שבעל פה, ובתורה שבכתב. כי אין לחם, דא תורה שבעל פה. ואין מים, דא תורה שבכתב, והוא לחם הקלקל, דקלילא הוה בעיניהון מלתא דאורייתא דבעל פה.

תא חזי, אהרן ימינא דמלפא, אסתלק, ואסתלקו שבעה עננים מנהון, כדין אתחזרו לבתריהון שבע דרגין. כד נטלו מהאי בירא דמיין נבעין, דהוה מנסכא עלייהו לקבלא עול מלכותא דשמיא. דהא בקדמיתא הוה סלקין באינן דרגין מתתא לעילא. לבתר, אתחזרו לאחוריהון, ואתדבקו בחוץ עקימא, דשאט בימא, דהא נפקו מרשותא עילאה, באינן שבעה דרגין דחבו בהון, ואסתלקו מנהון. כדין הוה ליה רשותא לחוץ תתאה לשלטא בהו, ואיהו, עמלק יושב בארץ הנגב. אי לאו דאהדרו בתיובתא, ואתדבקו בקול יעקב, וכדין שליטו בהוה חוץ ואתמסר בידייהו.

ולבתר אתהדרו לסורחנייהו, וחבו באתרא דתורה ומצוה, ואתהדרו לאחורא שבע דרגין. כדין איתער חוץ עילאה לשלטאה עלייהו, דכתיב, וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. מאי שרפים. כמה דאת אמר (ישעיה נב) שרפים עומדים ממעל לו. תרי הו, חד אתחזרו, תנינם כתיב חסר.

ובמה נחשים נפקו מהוה חוץ עילאה, ואזדווגו בהו. כדין אהדרו בתיובתא שלימתא, ואתדבקו בסטרא דרחמי, לנחתא